

بررسی شیوع اختلالات کم شنوایی در کودکان دبستانی شهر گناباد

در نیمسال اول سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶

صبرورا قدسی^۱، اکرم موسوی^۱، لیلی خدادوست^۱، مهدی بصیری مقدم^۲، حسین عجم^۲، حسن هنرور^۳

هنرور^۳

مقدمه و هدف: اختلال شنوایی جزء شایعترین موارد معلولیت طولانی مدت در کودکان است و منجر به افت عملکرد کودک شده و کودک را از برقراری ارتباط با اجتماع ناتوان می کند و سبب طرد و بهره کشی او از جامعه می گردد. هدف از این مطالعه تعیین شیوع اختلالات کم شنوایی در کودکان سنین دبستانی شهر گناباد در نیمسال اول سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶ می باشد.

روش تحقیق: پژوهش حاضر از نوع توصیفی تحلیلی بود که بر روی ۳۵۱ دانش آموز مقطع ابتدایی دخترانه و پسرانه انجام شد. روش جمع آوری اطلاعات در قالب چک لیست و به صورت معاینه اتوسکوپی و آزمون های دیاپازونی و نجوا بود. نمونه های مشکوک به اختلال شنوایی جهت بررسی های تکمیلی و پر کردن چک لیست دیگری به کلینیک تخصصی شنوایی سنجی ارجاع داده شدند که در نهایت ۴۳ نفر جزء موارد قطعی ابتلا به اختلالات شنوایی بودند. داده ها پس از جمع آوری وارد کامپیوتر شده و به وسیله آمار توصیفی در نرم افزار آماری SPSS ۱۱/۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج: در این مطالعه، اختلالات شنوایی در دانش آموزان پسر شایعتر از دختران بود شایعترین علت مولد کاهش شنوایی در هر دو جنس و در هر پنج مقطع، جرم گوش (۹۲/۳ درصد) بود. همچنین تجمع سرومن در دانش آموزان دختر (۰/۳۶ درصد) بیشتر از پسران بود. میزان کم شنوایی هدایتی (۱۱/۴ درصد) و میزان کم شنوایی حسی عصبی (۱/۲ درصد) بود. میزان شیوع کم شنوایی هدایتی در دانش آموزان دختر (۱۲/۲ درصد) بیشتر از پسران (۱۰/۷ درصد) بود و نیز میزان شیوع کم شنوایی حسی عصبی در دانش آموزان پسر (۱/۸ درصد) بیشتر از دانش آموزان دختر (۰/۶ درصد) بود.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به شیوع بالای اختلالات شنوایی در بین کودکان دبستانی، انجام مطالعات وسیعتر و مداخله ای و غربالگری های وسیع مورد نیاز می باشد.

کلمات کلیدی: اختلالات کم شنوایی، کم شنوایی هدایتی، کم شنوایی عصبی

۱- دانشجوی دانشگاه علوم پزشکی گناباد عضو کمیته تحقیقات دانشجویی

۲- کارشناس ارشد پرستاری، عضو هیئت علمی گروه پرستاری دانشگاه علوم پزشکی گناباد (نویسنده مسؤول)

۳- متخصص گوش و حلق و بینی